

Nieuwsbrief 1, 23 maart 2016

Geliefde broeders en zusters, vrienden van Wit-Rusland,

Dankzij jullie gulle giften en gave hebben wij alle bestelde pakketten en daarnaast nog veel meer vrij te kunnen geven pakketten uit te kunnen delen. Tot nu toe- 111 pakketten, en door de vele regen van begin maart en onbegaanbaarheid van de niet geasfalteerde wegen zullen wij nog een aantal pakketten begin mei wegbrengen. Als het hier allemaal weer wat opgedroogd is.

De economische situatie hier valt niet te vergelijken met bijvoorbeeld twee jaar geleden; op 2 pakketten na verdient er niemand meer netto dan 65 euro per maand, en als je door wat dan ook een uur te laat bent wordt het ingehouden. Een flink aantal heeft minder dan 1 mln oftewel 43 euro, maar wij hadden er ook bij waar de nood zo hoog was dat er drie dagen alleen maar havermout is gegeten en dat de voedselpakket in de ware zin van het woord uitkomst heeft geboden, en voorlopig jonge moeder met klein kind de eerste 2 tot 3 weken iets anders kon eten dan havermout. De oppervlakte waar ze leeft met haar kind is klein -de meeste van jullie badkamer is groter dan waar zij woont- en moet nog 45 dollar in dollars per maand aan huur betalen.

Wij hebben ook mensen die werkeloos zijn geworden..

Een pakket geven en vragen hoe het gaat en weer weg gaan, is een ding. Maar het pakket geven en het hele verhaal horen wat er achter steekt, omdat je de mensen kent, de moeite, zorg, ziekte, onzekerheid, geen sociale vangnetten, geen werk – dan is de wanhoop en vooral het lijden groot onder de mensen waar wij te maken hebben. En al die verhalen bij elkaar opgeteld, hebben deze ronde stevige en diepe sporen achtergelaten. Afgelopen week is Natasha voor de gastouders 37 verslagen heeft geschreven van A4 formaat, voor degene die het ontvangt is een wat informatie, voor degene die het schrijft, is het 37 keer levensverhaal dat gecomprimeerd moet worden tot een paar lijnen.

Een zeer slechte toestand van de wegen alsmede de berijdbaarheid daarvan in het voorjaar heeft veel schade gebracht aan de auto, meer dan in ieder geval daarvoor, en wat dat betreft kan je hier beter rond rijden bij -30 en een meter sneeuw, of in de zomer met geschrapte zandgrevel of steenslagwegen, dan deze door en door verzompte moeraspaden waarin de auto letterlijk en figuurlijk in onder gaat. Deze ronde hadden wij misschien meer aan de onderzeer gehad dan aan de auto.

In de kantlijn van alles wat wij hier mogen doen hebben wij dankzij jullie gulle giften veel meer kunnen en mogen doen dat je allemaal op kan schrijven- maar wij hebben veel acute nood kunnen lenigen, in bezoeken en gesprekken, en waar wij over praten is toch grotendeels alle kinderen en hun families die door de jaren heen in gastgezinnen in Zwijndrecht zijn geweest. Ons werkterrein is, hoewel voor ons 2- en is te groot- is eigenlijk te beperkt, en de meeste families kent Natasha persoonlijk door de jaren heen.

Als jullie deze nieuwsbrief krijgen zijn wij op terugweg naar Holland, wat voorbereidingen te treffen voor het geplande zomerkamp voor de 3de week van juni dit jaar, te weten van 20 tot 26 juni. En gelet op het grote aantal emails van de kinderen kunnen de meeste die vorig jaar geweest zijn niet wachten tot het weer zo ver is. Hun enthousiasme is nu al hee-ee-eel groot. En ook daarvoor hebben wij vooral jullie gebed nodig en ook jullie financiële steun om ze, net als vorig jaar, een keer per jaar de misere en de armoede van hun thuissituatie totaal te doen vergeten. Het geluk en de blijheid die de kinderen die week zelf ervaren doet alle persoonlijke moeite, pijn en inspanning op slag vergeten.

De Heere zegent jullie allemaal, en dat Hij jullie op dezelfde manier mag zegenen zoals door jullie de kinderen op het kamp of door de voedselpakket gezegend worden.

Liefs en groeten, Bart en Natasha